

[Poul Schlüter.]

duel ejendomsret, hvor hver enkelt borger selv kan disponere over det, hun eller han ejer. Der skal være mærkeseddel på det, enhver har, og man skal selv have værdistigningen, den skal ikke fortabes i en fond, som jeg forstår den bliver efter regeringsoplægget. Har jeg ikke ret, når jeg fortolker bemærkningerne til § 7 — man kan se det på side 15 — således, at kapitaltilvæksten vil blive i fonden i modsætning til, hvis man selv ejer en aktie eller certifikater som f. eks. i Sparinvest?

Jeg skal slutte med at sige, at jeg tror, den danske befolkning er for klog til at opgive det grundlag, som har ført til vor nuværende velstand, blot til fordel for et socialistisk eksperiment, som giver usikkerhed.

Loven skal virke fra 1. juli, men kan den? Statsministeren gentog i aftes, ganske vist i tv-byens følelsesladede kantine, at han arbejder for gennemførelse pr. 1. juli. Jeg beder statsministeren udtale sig om det i dag og her. Skal dette virkelig kunne gennemføres med en enkelt stemmes overvægt? Hvis det er sandt, anser vi det for et forsøg på politisk voldtægt af en befolkning, som ikke er spurgt, og så forbeholder vi os at møde med et krav om folkeafstemning.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*): Det har, måske lige bortset fra det sidste, bombastiske indlæg, været en afslappet og en saglig debat om en meget gennemgribende økonomisk og demokratisk reform, som naturligvis kræver nytænkning. Men jeg vil ikke påstå, at jeg ligefrem er chokeret over den modstand, forslaget har mødt. Det var vi jo forberedt på gennem pressen, lige siden regeringsskitsen af 9. november kom frem. Til trods for denne modstand fra forskellig side skal jeg alligevel forsøge med en lidt afslappet besvarelse af nogle af de spørgsmål, som er fremført, idet jeg dog med det samme vil gøre opmærksom på, at en lang række af de problemer, som er rejst under debatten her, vel ikke falder uden for en første behandling i salen, men i alle tilfælde vil være så tidkrævende, at skal man have de helt rigtige, kontante og konkrete svar frem, vil det nok være rigtigere at tage dem op under det udvalgsarbejde, som ordførerne, også de, der havde betænkeligheder af

forskellig karakter, erklærede sig villige til at deltage i. Det var da trods alt noget positivt.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget om det, hr. Simonsen var inde på med hensyn til disse opinionsundersøgelser, som ikke viser tilslutning. Jeg tror, at nye opinionsundersøgelser i takt med den debat, der foregår, vil vise ganske andre resultater.

Hr. Simonsen spurgte, hvordan ØD vil gavne erhvervslivet, idet han talte om den saltvandsindsprøjtning, jeg havde nævnt i fremsættelsestalen. Jeg tror, der i høj grad vil blive tale om nye muligheder ikke bare for dansk industri, men for dansk erhvervsliv i det hele taget gennem denne opsparring. Jeg tror, en vældig nyopsparring vil finde sted, og de nye investeringer, der er vældigt behov for, vil der blive større muligheder for, bl. a. i kraft af denne opsparring.

Hr. Simonsen mente ikke, at den centrale fond var nødvendig. Han kaldte det en slags statskapitalisme, sagde, at der ikke var tale om nærdemokrati, og mente egentlig, at det kun var LOs magt, der blev styrket i forbindelse med denne fondsdannelse.

Må jeg for det første gøre opmærksom på, at der er forskellige gode grunde til, at denne fond bør oprettes i forbindelse med en ordning om økonomisk demokrati. Vi ønsker, at alle skal inddrages under ordningen, uanset hvor man er beskæftiget, og uanset om der skiftes arbejde. Jeg mener heller ikke, at de offentligt ansatte, som man har været inde på en omtale af, bør holdes udenfor. Risikoen bliver spredt, den enkelte lønmodtager mærker ikke nogen personlig risiko, der opnås en mere ligelig fordeling af formue og indkomst til alle persongrupper, og der vil også lettere kunne etableres de for udøvelse af medbestemmelsesretten nødvendige bistandsordninger, uddannelsesmuligheder og meget andet.

Jeg mener heller ikke, at det er rigtigt, når man påstår, at der ikke er tale om nærdemokrati i forbindelse med denne fond, for hovedformålet med fonden er jo at placere midlerne ude omkring i virksomhederne. Det er lønmodtagerne på den enkelte virksomhed, der får de beføjelser, som lønmodtagerkapitalen giver dem på de enkelte virksomheder. Følgelig er der i høj grad tale om nærdemokrati i forbindelse med en sådan central fondsdannelse.